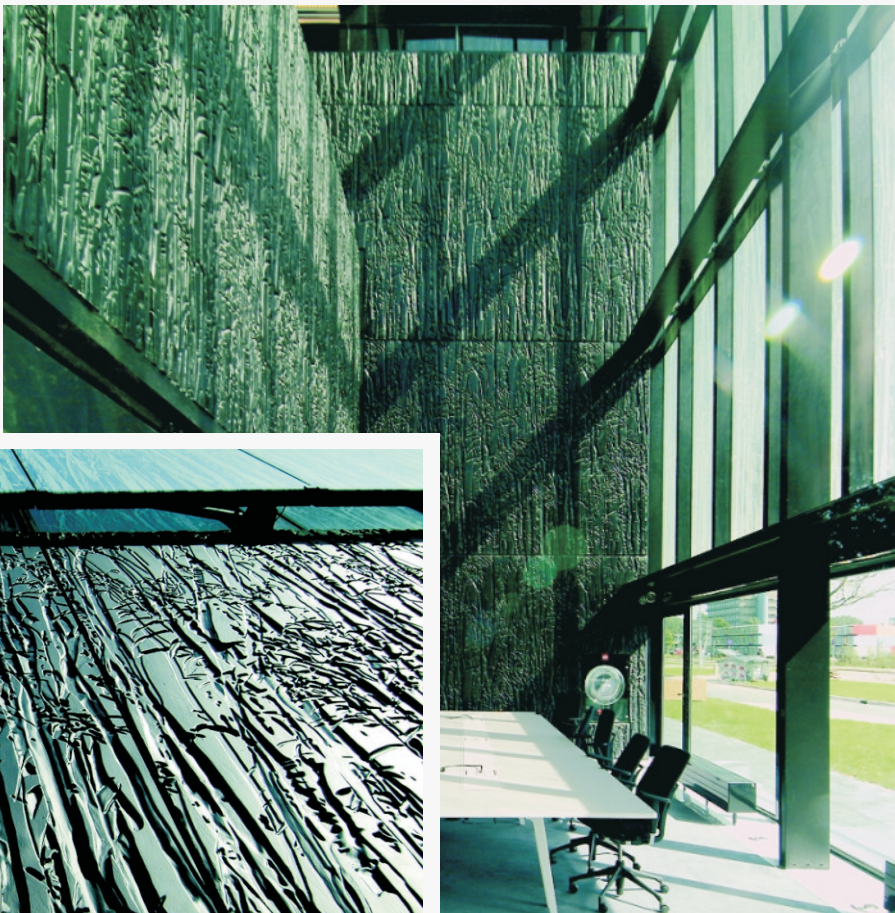

tekutý NOEplast - Papyrus na fasáde Univerzitná knižnica v Utrechte (Holandsko)

Sádrový model bol jedinou predlohou, ktorú mali špecialisti NOEplast-u k dispozícii a podľa ktorej vytvorili formu pre štruktúru betónu, o ktorej dnes rozprávajú architekti nie iba v Holandsku.

Reč je o univerzite Utrecht, lepšie povedané o fasáde novej budovy univerzitnej knižnice, ktorá v súhre betónu a skla vyžaruje neuveriteľnú živosť, súčasne ale i pôsobivú jasnosť. Základom pre živú betónovú štruktúru v tvare roz-

vetvených trstín je špeciálne vyhotovenie štruktúrovej matrice NOEplast.

Stará architektonická múdrosť nachádza znova uplatnenie – stavebné dielo správne pôsobí iba v súhre rôznych materiálov, ktorým sú vlastné celkom určité tvary a reč farieb. A keďže papyrus je archetypickým základom všetkého písaného, viedlo to holandského architekta Wuela Aretsa k použitiu motívu trstia pre univerzitnú knižnicu.

Nie nadarmo je Wiel Arets, ročník 1955, zodpovedný i za návrh Akadémie výtvarných umení v Maastrichte. Technikmi NOE živo koncipovaná betónová štruktúra panelov fasády je čiastočne prekrytá predvesenými tabuľami skla, ktoré nechajú žiariť sivo resp. antracitovo zafarbený betón vždy inak v závislosti od rôzneho denného svetla. Vo svojej štruktúre nekludný betón je prekrytím sklenenými plochami skľudnený, sivé až čierne farebné tóny zosilňujú tento účinok. V čitárni knižnice uskakuje štruktúrovaná fasáda dozadu a vytvára zadnú stenu priestoru, ktorý je obrovskou sklenenou fasádou zásobený prebytkom denného svetla. To znova prináša vyžarovanie betónu.

Spolu 480 m² štruktúrových matric NOEplast-u rozmerov 2,00 x 5,00 m tvorilo negatív pre panely, ktoré svojim vertikálnym usporiadaním fasáde poskytlo osobitný výraz. A tak si Wiel Arets ústrednou knižnicou univerzity Utrecht určite vydobyl špičkové umiestnenie v histórii architektúry; štruktúrové matrice NOEplast zanechali pritom vo »večnom rebríčku betónu« silný otláčok prstov!